

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO

annettu 13 päivänä tammikuuta 2010

talletuspankkien yhteenliittymästä

(CON/2010/9)

Johdanto ja oikeusperusta

Euroopan keskuspankki (EKP) vastaanotti 9 päivänä joulukuuta 2009 Suomen valtiovarainministeriöltä pyynnön antaa lausunto ehdotuksesta laiksi talletuspankkien yhteenliittymästä (jäljempänä 'lakiehdotus' ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi).

EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 4 kohtaan ja 282 artiklan 5 kohtaan sekä jäsenmaiden viranomaisten velvollisuudesta kuulla Euroopan keskuspankkia suunnitelmista lainsäädännöksi 29 päivänä kesäkuuta 1998 tehdyn neuvoston päätöksen 98/415/EY¹ 2 artiklan 1 kohdan kuudenteen luetelmakohtaan, sillä ehdotus sisältää rahoituslaitoksiin sovellettavia sääntöjä siltä osin kuin ne vaikuttavat merkittävästi rahoituslaitosten ja markkinoiden vakauteen. Tämän lausunnon on antanut EKP:n neuvosto Euroopan keskuspankin työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.

1. Lakiehdotuksen tavoite

Lakiehdotus koskee talletuspankkien yhteenliittymiä, erityisesti luottolaitosdirektiivin² 3 artiklassa tarkoitettuihin keskusyhteisöön ja keskusyhteisön jäseninä oleviin luottolaitoksiin sovellettavia sääntöjä. Lain ensisijaisena tavoitteena on sallia tällaisten ryhmittymien muodostaminen kaikille talletuspankeille niiden yhtiömuodosta riippumatta ja siten laajentaa nykyisen, ainoastaan osuuskuntamuotoisiin pankkeihin soveltuvan lainsäädännön soveltamisalaa tältä osin. Lisäksi lakiehdotuksen tarkoituksena on sen perustelujen mukaan muun muassa selventää keskusyhteisön jäsenluottolaitosten valvontaa ja vakavaraisuutta koskevia sääntöjä, vahvistaa keskusyhteisön valvontavaltuuksia sekä vahvistaa jäsenluottolaitosten keskinäisen vastuun järjestelmää.

Lakiehdotuksessa säädetään yleisistä yhteenliittymän muodostamisen edellytyksistä seuraavasti: 1) keskusyhteisö ohjaa ja valvoo jäsenluottolaitoksiaan, 2) yhteenliittymään kuuluvien yritysten yhdisteltyä omien varojen vähimmäismäärää ja maksuvalmiutta valvotaan konsolidoidusti yhteenliittymän tasolla, 3) keskusyhteisö vastaa jäsenluottolaitostensa veloista ja jäsenluottolaitokset ovat velvolliset osallistumaan yksittäisen jäsenluottolaitoksen selvitystilän ehkäisemiseksi tarvittaviin

¹ EYVL L 189, 3.7.1998, s. 42.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/48/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (uudelleenlaadittu teksti), EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

tukitoimiin ja keskusyhteisön yksittäisen jäsenluottolaitoksen puolesta suorittaman velan maksuun ja 4) enemmistö jäsenluottolaitoksista on talletuspankkeja.

Lakiehdotuksessa edellytetään, että keskusyhteisö hakee toimintaansa varten luvan Finanssivalvonnalta ja asetetaan keskusyhteisöjen liiketoiminnalle tiettyjä rajoituksia. Keskusyhteisön antamien ohjeiden sitovuuden vahvistamiseksi lakiehdotuksessa säädetään, että jäsenluottolaitos voi menettää asemansa keskusyhteisön jäsenenä, jos se rikkoo näitä ohjeita olennaisella tavalla.

Lisäksi valtion vakuusrahastosta annettua lakia koskevilla muutosehdotuksilla mahdollistettaisiin taloudellisen tuen myöntäminen myös keskusyhteisölle, joka jakaa tuen edelleen jäsenluottolaitoksille.

2. Erityisiä huomautuksia

Lakiehdotuksen 8 §:n mukaan jäsenluottolaitos voi erota tai se voidaan erottaa keskusyhteisön jäsenyydestä tietyin edellytyksin. Kun kyse on vapaaehtoisesta eroamisesta, yhteenliittymään kuuluvien yritysten omien varojen yhdistellyn määrän on säilyttävä lakiehdotuksen 19 §:ssä säädetyn mukaisena. Erottamisperusteita ovat muun muassa jäsenluottolaitoksen laiminlyönti noudattaa keskusyhteisön antamia ohjeita tai keskusyhteisön vahvistamia yhteenliittymän yleisiä toimintaperiaatteita.

EKP:n käsityksenä on, että maksuvelvollisuutta keskusyhteisöä kohtaan sovelletaan 29 §:n mukaan keskusyhteisön jäsenyydestä eronneeseen tai erotettuun jäsenluottolaitokseen, kunnes viisi vuotta on kulunut sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana eroaminen tai erottaminen tapahtui. Kun kyse on vapaaehtoisesta eroamisesta, EKP:n käsityksenä on, että 8 §:n nojalla luottolaitoksen vakavaraisuuden säilyminen todetaan keskusyhteisön tilintarkastajien varmentamalla laskelmalla. EKP huomauttaa kuitenkin, että lakiehdotuksessa ei ole säännöksiä siitä, kuinka jäsenluottolaitoksen vakavaraisuus ja maksukyky varmistetaan siinä tapauksessa, että se on laiminlyönnin vuoksi erotettu keskusyhteisöstä. Selvyyden vuoksi, tallettajien ja velkojien etujen suojaamiseksi sekä rahoitusjärjestelmän vakauden turvaamiseksi EKP suosittelee tämän seikan selventämistä lakiehdotuksessa.

EKP:n käsityksenä on, että jäsenluottolaitoksen eroamisella tai erottamisella keskusyhteisön jäsenyydestä ei ole vaikutusta kyseisen luottolaitoksen vähimmäisvarantovelvoitteisiin siinä tapauksessa, että sen vähimmäisvarantoja on pidetty eroamiseen tai erottamiseen saakka asetuksen EKP/2003/9³ 10 artiklassa tarkoitettulla tavalla välittäjän ominaisuudessa toimivan keskusyhteisön välityksellä.

Tämä lausunto julkaistaan EKP:n verkkosivuilla.

Annettu Frankfurt am Mainissa 13 päivänä tammikuuta 2010.

[allekirjoitus]

EKP:n puheenjohtaja
Jean-Claude TRICHET

³ EUVL L 250, 2.10.2003, s. 10.